

[Hans Pinstrup.]

sentligt enslydende med de foregaaende Aars Kornlove bortset fra Bestemmelsen, der tager Sigte paa Mulighederne for den eventuelle Import af Korn og Oliekager. Udskrivningen sker efter den gamle Værdiansættelse, og Afleveringssatserne er som hidtil med Adgang til at gøre Brug af Forbeholdret, saafremt Høstens Størrelse gør det nødvendigt.

I § 1, Stk. 5, bestemmes, at Ministeren, saafremt det i Løbet af Høstaaret bliver muligt, skal fastsætte, at yderligere Aflevering af Korn helt eller delvis skal bortfalde; en eventuel Nedsættelse skal ske procentuelt paa samtlige Ejendomme, efter at dog forlods Ligningen paa Ejendomme med en Grundværdi af over 80 000 Kr. er nedsat til 900 kg pr. 1 000 Kr. af den Grundværdi, der ligger over 80 000 Kr. Nu er Udsigterne til en saadan Import jo meget ringe, ja, der er vel overhovedet ingen Udsigter dertil. Det er endvidere Forudsætningen, at importerede Oliekager skal fordeles efter Antallet af Malkekøer, og at saadan Import ikke bør paavirke Kornudskrivningen. I samme Omfang, som Ligningen nedsættes, hvad der ikke er megen Udsigt til, skal Ministeren være berettiget til at henføre importeret Korn under de afleveringspligtige Beholdninger.

I § 6 er fastsat Maksimumskvantum for Korn til Heste uden for Landbruget, til Bryggeriindustrien, til Spritfabrikationen og til Kaffesurrogatfremstilling.

§ 7, 2det Stykke, tager Sigte paa, at det Beløb, der er opsparet i Centralkontoret for Indkøb af Korn og Foderstoffer, anvendes dels til at udrede Efterbetalingen af 10 Kr. pr. 100 kg for $\frac{1}{8}$ af Ligningskvantumet, og dels til, saafremt der i næste Høstaar kommer Import af Korn til Priser, der overstiger Afleveringsprisen, da at anvende nødvendige Beløb til, at dette Korn kan sælges til de nugældende Priser.

I § 8 er den hidtil gældende Bestemmelse om, at Frihandelskorn ikke maa sælges til Anvendelse uden for Landbruget uden Ministerens Tilladelse, udvidet til at omfatte ogsaa importeret Korn.

Prisen paa det afleveringspligtige Korn er uændret ansat til 29 Kr. for Rug, 28 Kr. for Hvede og 25 Kr. for Byg, Havre og Blandsæd.

I Bemærkningerne til Lovforslaget anføres, at Landbrugsministeren har drøftet det med Landbrugsraadet, Husmandsforeningerne og Tolvmandsforeningerne og opnaaet Tilslutning til Lovforslagets Frem-

sættelse. Man har fra Landbrugets Side erkendt Nødvendigheden af, at den samlede Befolknings Ernæring med Hensyn til Brød og Gryn sikres, og under Forudsætning af, at det i Aar drejer sig om en Afviklingsordning, affundet sig med Forslaget, som det er affattet; dog har man peget paa, at det naturligt maatte overvejes, hvorvidt det var rimeligt at tildele Heste uden for Landbruget, Bryggeriindustrien og Kaffesurrogatfremstillingen de i Loven fastsatte Maksimumskvanta. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at Spørgsmaalet herom tages op til nøje Undersøgelse og Prøvelse.

Ingen kender den kommende Høsts Størrelse. Jordens Udpining og den nuværende Gødningssituation gør et mindre Høst-udbytte sandsynligt. Med Hensyn til Mulighederne for Kornimport haves ingen som helst Holdepunkter, og saa usikre som Forholdene er Verden over, kan ingen i Dag sige, at denne Kornordning bliver den endelige Afviklingsordning.

De i Lovforslaget indsatte nye Bestemmelser, der tager Sigte paa en eventuelt kommende Udvikling, kan jeg i det store og hele anbefale. Det er jo Bestemmelser, der angaar en Lettelse af de store Byrder, som Kornafleveringspligten er for mange Landbrugere, saafremt Importen gør det muligt.

Nu fremsatte det ærede Medlem Hr. Bording før visse Betragtninger om, at disse Bestemmelser var Udtryk for en Mangel paa Fællesskabsfølelse inden for Landbruget. Jeg kan ikke se, at der er nogen Baggrund for en saadan Udtalelse. Kornafleveringen har været en stor Byrde for mange Brugere, helt fra Brug med kun 8 000 Kr.s Grundværdi og opefter, men man har affundet sig med denne store Afleveringspligt. Det er netop Udtryk for en god Forstaaelse mellem Landbrugere og for en saa stor Fællesskabsfølelse og Samfølelse, at man næppe inden for noget andet Erhverv kan opvise noget tilsvarende; men samtidig maa det naturligvis ogsaa være saadan, at i det Øjeblik Krigen er hørt op, og Forholdene har ændret sig, saa kan man ikke fortsat opretholde de store Byrder for enkelte Grupper inden for enkelte Erhverv. Jeg mener heller ikke, at det ærede Medlem Hr. Bording har Ret, naar han siger, at de smaa Landbrug er helt afskaaret fra at kunne dyrke f. Eks. Salgsafgrøder. For de jyske Smaalandbrug betyder det ganske overordentlig meget at dyrke Kartoffler og andre Afgrøder.